

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10P/172/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612214042
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612214042.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci navrhovateľa F. V., Z.. XX. X. XXXX, K. B. V. XXX, H. E. F., proti odporkyni K. V., Z.. XX. X. XXXX, K. B. A. E. XX, H. E. F., o určenie výživného na manžela, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa sa zamietá.

Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 17. 12. 2012, sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni určenia manželského výživného vo výške 20 eur mesačne, od právoplatnosti rozhodnutia. V návrhu uviedol, že v súčasnosti nemá žiadny príjem z pracovnej činnosti a nie je ani poberateľom dávok v hmotnej núdzi. Je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Odporkyňa s podaným návrhom nesúhlasila, z dôvodu nedostatku peňažných prostriedkov.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti odporkyne, ktorej bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Odporkyňa síce doručila súdu potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, nežiadala však súdne pojednávanie odročiť, pričom v konaní bola vypočutá. Odporkyňa taktiež, v súlade s ustanovením § 119 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, nepreukázala, že jej zdravotný stav jej neumožňuje účasť na súdnom pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu. Súd preto konal a rozhodol v jej neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Navrhovateľ pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že návrh si podal z dôvodu, že si ho podala aj odporkyňa, ako aj preto, že mu to povedali na sociálke. Na úrade práce mu povedali, že pre účely dávok v hmotnej núdzi si návrh podať musí. Preto chce, aby súd vo veci rozhodol, avšak reálne nechce, aby mu odporkyňa ním navrhované výživné platila. Býva v spoločnej domácnosti s deťmi. Príjem má len z dávok hmotnej núdzi vo výške 210 eur mesačne. Mesačné výdavky na elektriku sú 38 eur, na vodu 10 eur. Návrh na rozvod manželstva s odporkyňou doposiaľ podaný nebol. Odporkyňa platí na maloletú dcéru E. výživné 5 eur mesačne. Maloletá dcéra chodí do školy v Liptovskom Mikuláši, je zdravá. Syn F. chodí do školy do Liptovského Hrádku, na prax do Liptovského Mikuláša, je zdravý. Je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce.

Odporkyňa pri výsluchu dňa 25. 2. 2013 uviedla, že býva v rodičovskom dome v A. E., sama. Príjem má len z dávok v hmotnej núdzi vo výške 60 eur mesačne. Evidovaná je na úrade práce, prácu si hľadá. Električka v dome nie je, v súvislosti s bývaním platí len ročné výdavky na daň a komunálny odpad. Vyživovaciu povinnosť má k maloletej E. a synovi F.. Na E. prispieva 5 eurami. Vlastní 1/3-inu rodinného domu, v ktorom býva.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to lustráciou účastníkov v databáze Sociálnej poisťovne, správami Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš a obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7P/174/2012, 6P/81/2012 a 6C/18/2013, zistiť nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je nezamestnaný, evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 7. 7. 2012. Spolu s rodinou, a to dvoma nezaopatrenými deťmi, je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi vo forme preddavkovej dávky v sume 210,30 eura mesačne.

Odporkyňa je nezamestnaná, evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 25. 9. 2000. Je poberateľkou dávky a príspevkov v hmotnej núdzi vo výške 60,50 eura mesačne.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 29. 1. 2013, č. k. 7P/174/2012-19, bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletej E. V. tak, že bola zverená do osobnej starostlivosti otca, s právom maloleťu zastupovať a spravovať jej majetok, matke bolo uložené prispievať na výživu maloletej minimálnym výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatené a neplnoleté dieťa, od 17. 12. 2012.

Uznesením zo dňa 15. 1. 2013, č. k. 6C/81/2012-19, bolo konanie o návrhu navrhovateľky K. V. proti odporcovi F. V. o určenie manželského výživného zastavené, z dôvodu späťvzatia návrhu.

Uznesením zo dňa 23. 4. 2013, č. k. 6C/18/2013-28, bolo konanie o návrhu navrhovateľa F. V., Z.. XXXX, proti odporkyňi K. V. na určenie výživného na plnoleté dieťa zastavené, z dôvodu späťvzatia návrhu.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrh navrhovateľa zamietol, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že návrh si podal z dôvodu, že to bolo podmienkou pre priznanie dávok v hmotnej núdzi. Reálne však nechce, aby mu odporkyňa výživné platila, keďže vie, že nemá z čoho. Nakoľko vôľou navrhovateľa nebolo domáhať sa, aby bolo odporkyňi uložené prispievať na jeho výživu, návrh podal len formálne, z dôvodu doporučenia úradom práce, nebolo možné uplatnený nárok navrhovateľovi priznať. Podaný návrh na začatie konania nepredstavoval skutočnú vôľu navrhovateľa, nakoľko absentovala vôľa navrhovateľa domáhať

sa uplatneného plnenia a jeho poskytovania od odporkyne. Navyše, súd nemal preukázané ani splnenie hmotnoprávnych podmienok pre priznanie uvedeného nároku. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a je viazaná na jeho existenciu. Zánikom manželstva vyživovacia povinnosť medzi manželmi zaniká. Podmienkou pre priznanie manželského výživného je existencia manželstva v čase rozhodovania súdu. Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že ku dňu rozhodovania súdu manželstvo účastníkov trvalo. Základnou zásadou, ku ktorej súd prihliada pri rozhodovaní o určení manželského výživného, je zásada rovnakej životnej úrovne oboch manželov, v ktorej je vyjadrená zásada rovnosti manželov v právach a povinnostiach. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že životná úroveň oboch manželov je v zásade rovnaká, nakoľko obidvaja poberajú len dávky v hmotnej núdzi, na bývanie im vznikajú len minimálne výdavky. V schopnostiach a možnostiach odporkyne v súčasnosti nie je prispievať na výživu navrhovateľa žiadnou sumou, nakoľko poberá len dávky v hmotnej núdzi vo výške 60,50 eura mesačne, okrem toho má vyživovaciu povinnosť voči maloletému a aj plnoletému dieťaťu.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením vzniklo právo na náhradu trov konania v konaní úspešnej odporkyni. Nakoľko odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o p o d a ť** odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.